

РЕШЕНИЕ

№ 4101

гр. София, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 22.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **11132** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на А. Х. К. ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] предявена чрез адв. Е. И. Ш. и адв. С. З., със съдебен адрес [населено място], [улица], срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № 22-0344-000180/17.10.2022 г. по чл.171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП, издадена от началника на Районно управление (РУ) – С. към Областна дирекция на вътрешните работи – [населено място] (ОДМВР – С.). Със заповедта е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“ и са отнети 1) СРМПС №[ЕИК] и 2) 2 броя регистрационни табели СВ8209РК.

В жалбата се навеждат доводи, че ЗППАМ е незаконосъобразна, тъй като е издадена при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправни разпоредби – основания за отмяна по чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК. Твърди се, че не е изяснена фактическата обстановка, тъй като не са разгледани, обсъдени и преценени всички факти и обстоятелства от значение по случая. Като конкретен довод се сочи, че не е изяснено дали собственикът не е допуснал автомобилът му да се управлява от неправопособен водач. В тази връзка се поддържа несъставомерност на вмененото нарушение. Отделно в жалбата се прави оплакване, че са наведени неправилни фактически основания за издаването на

оспорения административен акт, тъй като А. Х. Н., срещу който е съставен АУАН е правоспособен водач, съответно на това не е нарушен чл.102, ал.1, т.1 ЗДвП. Поддържа се, че в случая е налице нарушение на чл. 6 АПК, което е и несъответствие с целта на закона. Искането е за отмяна на оспорената заповед и присъждането на разноски по делото.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ш., която поддържа жалбата. Отправя искане за отмяна на оспорения административен акт по изложените в жалбата съображения. Претендира присъждането на разноски, съгласно списък.

Ответникът – началник на Районно управление – С. към Областна дирекция на вътрешните работи – [населено място] не се явява и не се представлява.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0344-000180/17.10.2022 г. по чл.171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП, издадена от началника на РУ – С. към ОДМВР – С. на А. Х. К. е наложена принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията лек автомобил Л. В. с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 /шест/ месеца, като са отнети документите СРМПС №[ЕИК] и 2 броя регистрационни табели СВ8209РК.

В мотивите на заповедта е изложено, че като собственик на лек автомобил Л. В. с рег. [рег.номер на МПС] А. Х. К. предоставя управлението на МПС на А. Х. Н., [дата на раждане] в Л., като при проверка на 13.10.2022 г., около 22:18 часа в [населено място], по бул. Европа, А. Х. Н. управлява МПС без да притежава СУМПС, не е правоспособен водач. За установеното нарушение е съставен АУАН № GA 799155/13.10.2022 г.

Заповедта е връчена на А. Х. К. на 03.11.2022 г. и е оспорена пред Административен съд София - град с жалба, подадена, чрез РУ С., посредством куриерска пратка на 17.11.2022 г.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

С жалбата се оспорва индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежно легитимирано лице, спрямо което е приложена принудителната административна мярка и засегнато с издаването на оспорената заповед, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. (л.16 и сл.), издадена от министъра на вътрешните работи, са определени да осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата ГД „Национална полиция“, ГД „Гранична полиция“ – в районите на аерогарите и Областните дирекции на МВР и СДВР. Със Заповед № 517з-2035/14.04.2022 г. (л.19 и сл.) директорът на ОДМВР - С. е определил да прилагат с мотивирана заповед налагането на ПАМ по чл. 171, т. 2а ЗДвП началниците на районни управления на МВР. Оспорената заповед е издадена от началника на РУ – С., ОДМВР – С. и на

основание на изложената нормативна уредба, съдът намира, че е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0344-000180/17.10.2022 г., е издадена на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП. Разпоредбата предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година. Видно от мотивите на процесната заповед, административният орган е приел, че е налице хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. „а“, пр. 2-ро – адресатът на заповедта е собственик на МПС, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което е неправомерно водач. В мотивите на заповедта не е посочено основанието, поради което административният орган е приел, че водачът на автомобила е неправомерно – поради липса на свидетелство за управление на МПС, поради изтекъл срок на неговата валидност или поради друга причина. Доказателства, установяващи конкретната причина не са приложени и към административната преписка. Също така не е изяснено дали водачът на МПС не е представил доказателства за своята правоспособност при конкретната проверка или изобщо не притежава способност за управление на МПС. Към жалбата е представено свидетелство за управление на МПС, издадено името на Н. А., от което следва, че има данни, които не са изследвани в производството. Посочената непълнота обосновава заключение, че заповедта е издадена при условията на неизяснена фактическа обстановка, поради което основанието за налагането на принудителната административна мярка не е доказано. Изложеното налага извод за незаконосъобразност на оспорената заповед, с оглед на което същата следва да се отмени.

Предвид изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 от ЗДвП в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него съдебни разноски – 10 лв. – заплатена държавна такса и 1000 лева адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 16 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0344-000180/17.10.2022 г. по чл.171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП, издадена от началника на Районно управление – С. към Областна дирекция на вътрешните работи – С., с която е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“ и са отнети 1) СРМПС №[ЕИК] и 2) 2 броя регистрационни табели СВ8209РК.

ОСЪЖДА Областна дирекция на вътрешните работи – С. да заплати на А. Х. К. ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] сумата от 1010 лв. /хиляда и десет/ лева, представляваща направени съдебни разноски.

Решението, на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДВП, не подлежи на обжалване.

Съдия: